

vikling forsumpe, eller ogsaa maa den lægge meget mere Skat paa Formue og Lejlighed, forhøje den personlige Skat meget mere end hidtil. Og begge Dele kan Københavns Kommune rent egoistisk set, rent snævert, egoistisk københavnsk set, være tjent med, fordi Frederiksberg ligesom Gentofte er en Konkurrent, en kapitalistisk Oase i det almindelige demokratiske Danmark, som søger at skabe et særligt, kommunalt Fristed for de Konservative, for Overklasse-interesserne. København er her vanskeligt stillet, for skal Kommunen vedblivende gaa frem, maa Skatteprocenten ogsaa vokse, og de Konservative, der nu vil have dette Lovforslag gennemført o. s. v., bruger saa Skatteprocentens Stigning i København under Valgkampen og bruger den med megen Virkning og søger at holde det kommunale Demokrati nede ved at pege paa den stigende Skatteprocent. Bliver dette Lovforslag gennemført, vil København være bedre stillet i Konkurrencen med Frederiksberg. Frederiksberg vil blive nødt til at forhøje sin Skatteprocent, og Antisocialismen i København vil ikke kunne gøre Forholdet mellem København og Frederiksberg saa stærkt gældende ved Valgene, vil ikke kunne agitere saa demagogisk som hidtil mod Skatteprocentens Forhøjelse. Man vil besværliggøre Valgstillingen noget for den københavnske Antisocialisme. Saa jeg altsaa paa Sagen kun som Københavner, ganske egoistisk som Københavner, maatte jeg ønske Lovforslaget gennemført. Men almindelig demokratisk set forekommer det mig, at den forhastede Gennemjaskelse af dette store Forslag, som ikke blot tager Sigte paa en lille Lejlighedslov, men som rummer Afgørelsen af store Principsspørgsmaal, som er til Behandling i en Kommission, er en utilbørlig Handling, som jeg meget vil advare Flertallet imod at foretage i sidste Øjeblik under den nuværende politiske Situation.

N. P. Jensen: Maa jeg forudskikke den Bemærkning, at jeg i det Par Ord, jeg ønsker at sige i denne Anledning, absolut ikke ønsker at tage noget som helst Hensyn til, hvad der har været fremme om Valginteresser og ikke Valginteresser paa Frederiksberg; jeg ønsker ikke at tage noget som helst Hensyn til, hvorvidt Frederiksberg Kommune staar som Grundejer, eller den er blottet for Grunde, og jeg har ikke mærket noget som helst til. — derfor tør jeg selvfølgelig ikke benægte, at det kan have været Tilfældet —, at der har været arbejdet ivrigt fra Frederiksbergske Grundejeres Side,

saaledes som den sidste ærede Taler udtalte. Altsaa alle disse Hensyn ser jeg bort fra, dem kender jeg intet til. Jeg har blot ønsket at gøre nogle Bemærkninger af rent skatte-teoretisk Art. Lad mig da sige, at jeg i al Almindelighed absolut ingen Interesse har i at faa Grundskatterne fikseret. Men vi maa erindre, at Skattelovene af 1903 paa en vis Maade fikserede den kommunale Ejendomsskyld baade for København og andre Kommuner, som indførte denne kommunale Ejendomsskyld, og det, som her sker, forekommer mig da kun at være det, at man giver Frederiksberg Lejlighed til at ordne sin Grundbeskatning efter lignende Regler som dem, man straks efter Vedtagelsen af Skattelovene af 1903 fik gennemført for København. Nu ved jeg vel, at denne Grænse, der her sættes, 5,65 pCt., ikke er den samme som for den samlede kommunale og Statsejendomsskyld i København. Men jeg gaar ud fra, at de 5,65 pCt., som jeg slet ikke skal udtale mig nærmere om, er valgt og beregnet saa godt og retfærdigt, som man overhovedet er i Stand til at gøre det. For mig bliver Spørgsmaalet da teoretisk: Er der nogen som helst Grund til at forlange, at Frederiksberg Kommune vedblivende skal beholde den forældede Beskatning, som den har nu, skal den ikke have Lov til at gaa over til at beskattes faste Ejendomme efter de samme Regler, som gælder for det øvrige Land, nemlig det Grundlag, som findes i Statsejendomsskyldloven? De frederiksbergske faste Ejendomme beskattes i Øjeblikket efter en Skala, der er lige saa forældet som den, hvorefter vi f. Eks. havde vore Skove beskattet under Hartkornbeskatningen. Der er faste Takster, 1,200, 2,400 og 10,000 Kr., efter den forskellige Udnyttelse; men det er jo et ganske irrationelt Beskatningsgrundlag. Det Beskatningsgrundlag, vi har i Ejendomsskyldloven, er ganske anderledes rationelt, og naar en saadan Grænse som 5,65 pCt. er retfærdig, er overensstemmende med Øjeblikkets Krav — jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge det, men jeg gaar ud fra, at det er det, som med Rette kan forlanges —, kan jeg ikke se nogen som helst Grund til, at man skulde modsætte sig Frederiksberg Kommunes Ønske om at faa Grundlaget for den kommunale Ejendomsbeskatning lagt paa en saadan Maade, at man der lige som andre Steder i Landet kunde komme til at benytte Ejendomsskyldvurderingen som Grundlag ved den kommunale Beskatning. Det siges, at hvis Lovforslaget vedtages, vil vi derved komme til at volde Gennemførelsen af Grundværdistigningsskatten Vanskeligheder. Jeg